

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Josefa Baxy a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Marie Žiškové v právní věci **žalobce: A. K.**, zastoupeného JUDr. Pěvou Skýbovou, advokátkou se sídlem nám. 28. října 17, Brno, proti **žalovanému Ministerstvu vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 2. 2004, č. j. OAM-1334/LE-PA04-PA03-2003, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 24. 2. 2004, č. j. 36 Az 37/2004-7,

t a k t o :

Usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 24. 2. 2004, č. j. 36 Az 37/2004-7, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 3. 2. 2004, č. j. OAM-1334/LE-PA04-PA03-2003, žalovaný neudělil žalobci azyl podle § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“) a současně vyslovil, že se na žalobce nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 zákona o azylu. Toto rozhodnutí doručil žalobci dne 10. 2. 2004 a v poučení rozhodnutí uvedl, že žalobu proti tomuto rozhodnutí lze podat do sedmi dnů ode dne doručení ke krajskému soudu, v jehož obvodě je žalobce v den podání žaloby hlášen k pobytu. Žaloba krajskému soudu napadla dne 19. 2. 2004.

Krajský soud v Brně usnesením ze dne 24. 2. 2004, č. j. 36 Az 37/2004-7, žalobu odmítl podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. jako opožděnou. V odůvodnění usnesení uvedl, že vzal za prokázané, že rozhodnutí bylo žalobci doručeno dne 10. 2. 2004. Uvedené rozhodnutí obsahuje řádné poučení o sedmidenní lhůtě pro podání žaloby. Žaloba napadla krajskému soudu dne 19. 2. 2004, posledním dnem lhůty byl den 17. 2. 2004 (§ 40 odst. 1 a 4 s. ř. s.). Žaloba byla tedy podána opožděně.

Proti usnesení krajského soudu podal žalobce (dále též „stěžovatel“) včas kasační stížnost založenou na důvodu uvedeném v § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., a tvrdil, že žalobu podal včas, neboť ji podal k poštovní přepravě dne 17. 2. 2004, přičemž rozhodnutí žalovaného mu bylo doručeno dne 10. 2. 2004. Ke kasační stížnosti přiložil opis podacího lístku ze dne 17. 2. 2004. Sám soud v jedné části odůvodnění usnesení uvádí jako den podání žaloby 17. 2. 2004, v závěru pak žalobu odmítl jako opožděnou s tím, že byla soudu podána dne 19. 2. 2004. V závěru žalobce vyjádřil přesvědčení, že žalobu podal včas, proto navrhuje, aby Nejvyšší správní soud napadené usnesení zrušil a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení. Podáním ze dne 17. 3. 2004 požádal o přiznání odkladného účinku této kasační stížnosti.

Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti pouze uvedl, že odkazuje soud na správní spis a uvedl, že žádost žalobce o přiznání odkladného účinku není důvodná.

Nejvyšší správní soud přezkoumal napadené rozhodnutí krajského soudu v mezích důvodů vymezených stížnostními body (§ 109 odst. 3 s. ř. s.) a shledal kasační stížnost důvodnou.

Vycházel přitom z právní úpravy lhůt pro podání žaloby ve věcech azylových, založené zákonem o azylu, neboť tento zákon je zákonem zvláštním pro řízení o azylu ve vztahu k soudnímu řádu správnímu, popř. občanskému soudnímu řádu.

Podle § 32 odst. 1 zákona o azylu, ve znění účinném pro rok 2004 (v době podání žaloby), lze žalobu proti rozhodnutí ministerstva ve věci azylu podat ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení rozhodnutí. Podle odstavce 2 téhož ustanovení lze podat ve lhůtě 7 dnů ode dne doručení rozhodnutí žalobu proti rozhodnutí o žádosti o udělení azylu jímž se tato žádost zamítá jako zjevně nedůvodná, nebo které bylo doručeno v době, kdy žadatel o udělení azylu byl umístěn v přijímacím středisku v tranzitním prostoru mezinárodního letiště, nebo podané v zařízení pro zajištění cizinců.

V daném případě žalovaný rozhodoval o udělení azylu podle § 12, § 13 odst. 1 a odst. 2 a § 14 zákona o azylu, žalobce se nacházel v zařízení pro zajištění cizinců, bylo nutno vycházet z § 32 odst. 2 písm. c) zákona o azylu, lhůta pro podání žaloby byla sedmidenní a počala běžet doručením napadeného rozhodnutí žalovaného. Není sporu o tom, že předmětné rozhodnutí bylo žalobci doručeno dne 10. 2. 2004, posledním dnem sedmidenní lhůty k podání žaloby byl den 17. 2. 2004. Z otisku razítka podatelny krajského soudu na žalobě, je sice zřejmé, že žaloba soudu napadla dne 19. 2. 2004, není z něho zřejmé, že by byla tento den soudu podána osobně, není však ani přiložena obálka, ve které byla písemnost soudu doručena. Soud tak v době, kdy rozhodoval o odmítnutí žaloby pro její opožděnost, neměl postaveno najisto, zda se skutečně o opožděnou žalobu jedná. V případě pochybností stran doručení písemností, nelze tyto pochybnosti vykládat v neprospěch žalobce. Odmítá-li soud žalobu pro opožděnost, musí mít zcela nepochybně prokázáno, že žaloba byla podána opožděně. Pokud se pochybnost nepodaří rozptýlit, je třeba mít zato, že žaloba byla podána včas.

Ze soudního spisu je zřejmé, že krajskému soudu žalovaný zaslal správní spis až poté, kdy bylo již soudem o věci rozhodnuto; soud zde rozhodoval o věci bezprostředně po doručení žaloby soudu (24. 2. 2004). Součástí správního spisu je totiž rovněž kopie dokladu (podací lístek), prokazující podání písemnosti (žaloby) k poštovní přepravě dne 17. 2. 2004

s otiskem podací pošty Brno I. V daném případě tak soud nedostatečným způsobem zjišťoval rozhodnou skutečnost pro učiněný závěr o opožděnosti žaloby, jestliže vycházel pouze z otisku podacího razítka krajského soudu na žalobě.

Nejvyšší správní soud přihlédl ke sdělení podstatných procesních okolností žalobcem v kasační stížnosti a pro jejich důvodnost usnesení krajského soudu zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení. V něm je krajský soud vázán právním názorem vysloveným Nejvyšším správním soudem v tomto rozsudku (§ 110 odst. 3 s. ř. s.);

Za stavu, kdy Nejvyšší správní soud rozhodl o kasační stížnosti samotné, nerozhodoval již o přiznání odkladného účinku této kasační stížnosti.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodne krajský soud v novém rozhodnutí (§ 110 odst. 2 s. ř. s.).

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 11. dubna 2005

JUDr. Josef Baxa
předseda senátu

